

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010232
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1618010232.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného N. S. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/41/2018 z 06.05.2019, na verejnom zasadnutí konanom 29. januára 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. S., nar. XX.XX.XXXX v J. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Malacky z 06.05.2019, sp. zn. 3T/41/2018 bol obžalovaný N. S. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, na tom skutkom základe, že

v presne nezistenom čase v lete roku 2016 vo svojom byte na J. námestí v J. prisľúbil J. T. do mesiaca vrátenie vodičského preukazu, ktorý mu bol zadržaná za jazdu pod vplyvom alkoholu, na základe čoho mu J. T. odovzdal v predmetnom byte peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur a následne v auguste 2016 mu D. T., matka J. T., za daným účelom odovzdala v Y. peňažné prostriedky vo výške 1.700,- eur, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že od počiatku vedel, že J. T. nevie zabezpečiť do mesiaca vrátenie vodičského preukazu ako aj že nevráti žiadne peňažné prostriedky, čím poškodenej D. T. spôsobil škodu najmenej vo výške 3.200,- €.

Za uvedený prečin bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, Y. škodu vo výške 3.200,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodenú D. T. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie riadne a včas odvolaný obžalovaný, a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 147) a to čo do výroku o vine a treste, ktoré odvolanie následne odôvodnil prostredníctvom splnomocneného obhajcu písomným podaním dourčeným Okresnému súdu Malacky 27.09.2019 (č.l. 164-163).

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jednoznačne trvá na skutočnosti, ktorú uviedol obžalovaný v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, že dohoda medzi ním a p. T. jednoznačne znela - zabezpečiť doškolenie, výcvik, príslušné doklady

a pripraviť T. na skúšku odbornej spôsobilosti po výkone polovice trestu zákazu činnosti, spoločne so spísaním príslušnej žiadosti pre dopravný inšpektorát. Pri prvom kontakte medzi ním a T. došlo prostredníctvom T. k prevzatiu sumy 1.500,- eur samotným T. ako vstupná odmena za to, že sa vo veci niečo začne diať. T. zainteresované osoby v tomto prípade veľmi dobre vedeli, že trest zákazu činnosti je možné zmierniť jedine po výkone polovice trestu zákazu činnosti samotnou žiadosťou, ako aj splnením mnohých zákonných podmienok na to, aby bola samotná žiadosť podaná a následne, aby došlo aj k splneniu podmienok na to, aby mohla konkrétna osoba činnosť, ktorá jej bola zakázaná vykonávať. V žiadnom prípade obžalovaný pri prvom stretnutí s T. ani pri druhom stretnutí nikoho neuvádzal do omylu v úmysle využiť niečí omyl, aby seba obohatil na škodu inej osoby a dopustil sa tak žalovaného skutku popísaného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný zotrváva na tom, že nikdy T. neprislúbil vrátenie vodičského oprávnenia alebo jeho údajné vybavenie bez splnenia určitých zákonných skutočností, bez absolvovania príslušných školení, prehliadok a pod. S tvrdením súdu, že tvrdenia T. a T. preukazujú skutkové okolnosti, obžalovaný nesúhlasí a to z toho dôvodu, že svedkyňa T. vie všetko čo uviedla len sprostredkovane, buď od svojho syna alebo od T.. Sama vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovanému mala osobne odovzdať určitú sumu peňazí. Dokazovaním až na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané výpoveďami svedkov S. G. a W. Y., že T. žiadne peniaze obžalovaného nedávala, ale bol to jej syn, ktorý jej odovzdal finančnú hotovosť za prítomnosti uvedených svedkov. V tejto časti považuje obžalovaný výpoveď T. za klamlivú a teda táto nemôže mať vnútornú logiku a konzistentnosť. T. preto klame, keďže obžalovanému žiadne peniaze neodovzdala.

V ďalšom obžalovaný zdôraznil, že bol to práve svedok T., ktorý naliehal na jeho osobu, aby sa stretol s T.. Naliehal do takej miery, že obžalovaný oboch prijal vo svojom vlastnom byte. Bol to práve svedok T., ktorý dohodol celkovú odmenu za doškolenie, výcvik, podanie žiadosti a ostatné vybavenie všetkých potrebných formalít k tomu, aby mohol T. v budúcnosti požiadať o podmienené upustenie od výkonu trestu zákazu činnosti a splniť podmienky na to, aby mu bolo vodičské oprávnenie vrátené. Pri prvom stretnutí si T. zobral sumu 1.500,- euro a zvyšok sumy si bol obžalovaný následne za prítomnosti svedkov S. G. a W. Y. osobne prevziať tak, ako je to uvedené vo svedeckých výpovediach uvedených svedkov. Bol to práve T., ktorý ho po podaní trestného oznámenia navštívil s tým, že je ochotný zmeniť výpoveď pokiaľ mu uhradí ním požadovanú hotovosť. Obžalovaný odmietol T. poskytnúť akékoľvek finančné prostriedky a represiou bola skutočnosť, že T. išiel na políciu a oznámil, že sa ho snaží ovplyvňovať v tom smere, aby zmenil výpoveď. Výsledkom bolo spracovanie návrhu na väzobné stíhanie, ktorý návrh súdom akceptovaný nebol. Z tejto konštrukcie vyplýva, že T. je v tomto prípade osobou, ktorá jednoznačne podáva a realizuje falošné a nepravdivé informácie, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podaním doručeným Okresnému súdu Malacky 17.10.2019 (č.l. 166), v ktorom vyjadrení uviedol, že reagujúc na dôvody odvolania konštatuje, že výpovede J. T., D. T. a J. T. boli vo všetkých podstatných okolnostiach konzistentné tak počas prípravného konania ako aj počas konania na súde, pričom takto vyprodukovaným dokazovaním boli objasnené všetky podstatné okolnosti dohody medzi obžalovaným N. S. a J. T., teda čo sa obžalovaný N. S. zaviazal vybaviť, na čo následne potom prevzal finančné prostriedky. Na tejto skutočnosti nič nezmenili ani výpovede svedkov S. G. a W. Y., ktoré navyše potvrdzujú prevzatie finančných prostriedkov zo strany obžalovaného N. S. na nejaké školenie v súvislosti s vrátením vodičského oprávnenia, pričom k vykonaniu takéhoto školenia rovnako nedošlo. Navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný N. S. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu napriek riadne a včas vykázanému doručeniu, keďže termín verejného zasadnutia vzal na vedomie dňa 12.12.2019, nedostavil, a preto odvolací súd za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal toto v jeho neprítomnosti. Ospravedlnenie obžalovaného odvolací súd neakceptoval, keďže hoci bolo podané včas, ale nie riadne, bez splnenia zákonných podmienok uvedených v § 120 ods. 2 Tr. por.

Rovnako vykonal v neprítomnosti verejné zasadnutie aj poškodenej strany, a to za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por., keďže poškodená strana mala doručenie upovedomenia o verejnom zasadnutí vykázané dňom 09.01.2020.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava dôvodov svojho odvolania a trvá na tom, že sa nejedná o trestný čin podvodu, ale obžalovaný mal zabezpečiť

len doškolenie, výcvik a príslušné doklady pre T.. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného N. S. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného N. S. nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu vecí je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Pokiaľ obžalovaný v odvolacích námietkach uvádza, že skutok nespáchal a poškodenému J. T. sľúbil len akúsi administratívnu výpomoc pri podávaní žiadosti o podmieňané upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a psychologickom testovaní, táto jeho obhajoba bola vykonaným dokazovaním vyvrátená, a to predovšetkým výpoveďou svedkyne D. T., ktorá jednoznačne vypovedala o tom, že bol to obžalovaný N. S., s ktorým ju a jej syna zoznámil svedok T. ako bývalým policajtom, ktorý by údajne vedel vybaviť vrátenie vodičského oprávnenia jej synovi J. T.. Prvýkrát jej syn odovzdal obžalovanému sumu 1.500,- euro, ktorú skutočnosť potvrdil aj syn svedkyne, J. T., a následne mu svedkyňa odovzdala priamo pred jej domom sumu 1.700,- euro za prítomnosti svojho syna. Túto finančnú čiastku mu odovzdala preto, že obžalovaný jej tvrdil, že celú vec vybavuje v inom okrese, že bola zistená prítomnosť alkoholu, a preto je to drahšie. Q. mu odovzdala ďalšiu finančnú čiastku a to vo výške 100,- eur, podľa tvrdenia obžalovaného na kolok. Po tomto obžalovaný prestal dvíhať telefón, vyjadril sa v tom smere, že bude komunikovať iba s ňou. Následne žiadal od nej ďalšiu sumu vo výške 160,- eur, ktorú mu odovzdala. Keď prišiel pýtať ďalšie finančné prostriedky, tieto mu odmietla dať a následne sa rozhodla podať trestné oznámenie, keďže vodičský preukaz vybavený nebol.

Pokiaľ obžalovaný vo svojich odvolacích námietkach tvrdí, že svedkyňa T. klame a všetko čo uviedla vie len sprostredkované, takéto tvrdenie obžalovaného nie je pravdivé, keďže samotná svedkyňa mu okrem sumy 1.500,- eur odovzdávala ďalšie finančné čiastky. Vykonaným dokazovaním bolo bezpečne preukázané, že svedkyňa T. a jej syn J. T. potvrdili, že obžalovaný prevzal finančné prostriedky v súvislosti s vybavením vodičského oprávnenia pre J. T., pričom obžalovaný nevykonal žiadnu aktivitu alebo úkony smerujúce k naplneniu ich dohody, argumentoval len výhovorkami a následne prestal s oboma komunikovať.

Krajský súd preto uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj príťažujúce okolnosti, aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd dbal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), pričom prihliadal na zákonom určené podmienky (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Súd v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal na pomer a mieru závažnosti prípadných poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Na strane obžalovaného súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, pričom zistil u obžalovaného jednu príťažujúcu okolnosť, že obžalovaný už bol za iný trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), keďže má v odpise registra trestov 9 záznamov, z ktorých pri 5 odsúdeniach sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z pohľadu ukladania trestu obžalovanému je potrebné uviesť, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Malacky z 11.06.2014 sp. zn. 1T/111/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.03.2015 odsúdený pre rovnaký druh trestnej činnosti na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov, ktorá mu plynula do 26.03.2018, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia. Vzhľadom na túto skutočnosť okresný súd upravil základnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorej sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol tak ukladať trest obžalovanému v rozpätí od 2 rokov a 4 mesiacov až 5 rokov. Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov a 4 mesiacov, keďže ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. neumožňuje ukladať iný druh trestu, t.j. vylučuje ukladanie podmienky na podmienku, ktorý trest možno považovať za zákonný a správny, keďže u obžalovaného ide o kriminálne závadovú osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa páchania prevažne majetkovej trestnej činnosti.

Zaradenie obžalovaného zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. , keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Výrok o náhrade škody považuje taktiež krajský súd za správny a zodpovedajúci zákonu.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.